

Mravenec

Mravenčí listy

10/2019

Tento měsíc slaví
narozneniny 3. Vladimír.

Blahopřejeme!

Svátek neslaví nikdo.

MRAVENČÍ LISTY č. 10/2019

Jestli máte rádi zajímavosti z Čech i ostatních zemí, pročtěte si v našich Mravenčích listech první stránku. Dozvíte se například o významných dnech.

1. 10.	<u>Mezinárodní den seniorů</u>
1. 10.	<u>Mezinárodní den lékařů</u>
1. 10.	<u>Světový den cyklistiky</u>
1. 10.	<u>Světový den vegetariánství</u>
1. 10.	<u>Mezinárodní den hudby</u>
2. 10.	<u>Světový den hospodářských zvířat</u>
2. 10.	<u>Mezinárodní den nenásilí</u>
4. 10.	<u>Mezinárodní den zvířat</u>
4. 10.	<u>Světový den lidských sídel</u>
5. 10.	<u>Mezinárodní den úsměvu</u>
5. 10.	<u>Světový den učitelů</u>
8. 10.	<u>Mezinárodní den boje proti popáleninám</u>
9. 10.	<u>Světový den pošty</u>
10. 10.	<u>Světový den duševního zdraví</u>
10. 10.	<u>Světový den zraku</u>
10. 10.	<u>Světový den proti trestu smrti</u>
12. 10.	<u>Světový den artritidy</u>
12. 10.	<u>Začíná Světový týden kostí a kloubů</u>

13. 10.	<u>Mezinárodní den za omezení přírodních katastrof</u>
14. 10.	<u>Světový den standardů</u>
15. 10.	<u>Mezinárodní den bílé hole</u>
15. 10.	<u>Světový den žen žijících na venkově</u>
16. 10.	<u>Světový den výživy</u>
16. 10.	<u>Světový den páteře</u>
16. 10.	<u>Mezinárodní den proti McDonald's</u>
17. 10.	<u>Mezinárodní den proti chudobě</u>
17. 10.	<u>Světový den úrazů</u>
20. 10.	<u>Den stromů</u>
20. 10.	<u>Světový den proti osteoporóze</u>
20. 10.	<u>Mezinárodní den kuchařů</u>
22. 10.	<u>Mezinárodní den balbutiků</u>
24. 10.	<u>Světový den Organizace spojených národů (OSN)</u>
24. 10.	<u>Světový den pro rozvoj informací</u>
24. 10.	<u>Začíná Týden za odzbrojení</u>
29. 10.	<u>Světový den mrtvice</u>
31. 10.	<u>Den UNICEF</u>
31. 10.	<u>Světový den spoření</u>

1. 10. Světový den vegetariánství

Roku 1977 vyhlásila mezinárodní den vegetariánství společnost SVS (Severoamerická vegetariánská společnost) a roku 1978 se přidala i Mezinárodní vegetariánská unie. Mnoho vegetariánů po celém světě se snaží v tento den rozšířit podvědomí o výživné a zdravé vegetariánské stravě. V posledních letech se tento trend vegetariánů rozmáhá i v naší zemi. Pro vysvětlení vegetarián je člověk, který se živí pouze zeleninou a bezmasými pokrmy.

Zdroj: Centrum.cz

Tvorba a ostatní očima Mravence

Na houby

Na podzim, když příroda usíná je nejhezčí určitě les. A zážitek je, si myslím jít na houby. Proto jsme my v Mravenci nelenili a v sobotu 5.října jsme nasedli panu recepčnímu Fialovi do auta. V půl sedmé ráno jsme vyrazili za obec Salajna. Před sedmou, kdy byla ještě tma, jsme už byli v lese. Počkali jsme až se rozední a začali jsme sbírat houby. Pan recepční má „svoje místa“ takže jsme našli spoustu kozáků, křemenáčů i pravých hříbků. Asi za dvě hodiny jsme měli každý plný koš hub. Druhý den jsme je čistili a krájeli. Polévka nebo smaženice nám bude určitě chutnat.

Text: Edita Černá

Naše houby

Houby z internetu

Zdroj: pixabay.com

Oslavy v Mravenci

Olympiáda

V pátek 27.9., v sobotu 28.zář (na den svatého Václava) a den poté v neděli jsme my klienti Chráněného bydlení Mravenec oslavovali státní svátek. A uspořádali jsme "Mravenčí olympiádu". Naše paní ředitelka koupila pro nás malé selátko a celé tři dny jsme měli vepřové hody. Nepohrdli jsme ani gulášem, smaženým sýrem nebo slaným štrúdlím. Všechno bylo na stravenky a každý si za tři dny mohl sníst co chtěl. A abychom neztloustli, uspořádali jsme olympiádu. Hráli jsme dvě mužstva – červení a modří. Hráli jsme fotbal, vybíjenou, stříleli jsme míčky do panáka a na plechovky, běhali jsme štafetu i delší běh, dokonce jsme stříleli ze vzduchovky. Večer jsme hádali otázky hudebního kvízu a kvízu s otázkami o naší státnosti. Všichni se snažili a poctivě se sportovním duchem soutěžili, ale vyhrálo družstvo červených. No o výhru – nanukový dort jsme se poctivě rozdělili.

Kamil střílí ze vzduchovky

Sportovci z Mravence se připravují na štafetový běh

Na stupínku vítězů stojí mužstvo červených

Diplomy za účast

První tři místa – vítěz Kamil Šimandl , druhý Karel Šabat , třetí Edita Černá

Text: Edita Černá a foto Radka Albertová

Karel Čapek

Pád rodu Votických

V tom souboji Jindřich padne s mečem v ruce. Ovšem je tu druhá alternativa: Jindřich chrání Kateřinu vlastním tělem před rozzuřeným otcem a v souboji padne. Ale ta první alternativa je lepší. Tady máte ty neblahé skutky. A král Jiří, protože cítí, jak málo je lidský soud povolán soudit čin tak divoce spravedlivý, ponechává docela rozumně toho strašlivého otce, toho prchlivého mstitele spravedlnosti boží. Slušná porota by to taky tak udělala. Do roka pak starý Ješek umírá žalem a samotou; nejspíš srdeční mrtvice.“ Amen,” řekl archivář Divíšek spínaje ruce. “Tak to bylo. Král Jiří, jak ho znám, nemohl jednat jinak. Poslouchejte, ten Ješek, to je skvostná a drsná postava, že? Teď je ten případ dokonale jasný; člověk to zrovna vidí před sebou. A jak to všechno souvisí,” divil se pan archivář. “Pane, prokázal jste cennou službu naší historické vědě; to vrhá tak dramatické světlo na tehdejší lidi, a vůbec –” Pan Divíšek mávl rukou překonán vděčností. “Až vyjdou mé Dějiny vlády krále Jiříka z Poděbrad, dovolím si vám je, pane, poslat; to budete koukat, jak tam ten případ vědecky zpracuju!” * Po čase opravdu dostal dr. Mejzlík mohutný svazek Dějiny vlády krále Jiříka z Poděbrad s vřelým věnováním archiváře Divíška. Pročetl celou knihu od A až do Z, neboť – příznějme to – byl velmi hrd, že má podíl na vědeckém díle; ale nenašel nikde nic, až teprve na stránce 471 v bibliografických poznámkách četl toto: Šebek

Jaroslav, Regesta XIV. a XV. století, str. 213, dopis pana Ladislava Pcháče z Olešné panu Janu Boršovskému z Čerčan. Zajímavá, vědecky dosud nezpracovaná poznámka o Ješku Skalickém ze Skalice zasluhuje zvláštní pozornosti.

REKORD

“Pane okresní,” hlásil četník Hejda okresnímu soudci Tučkovi, “tak tu mám jedno těžké ublížení na těle. Himl, to je horko!” “Jen si, člověče, udělejte pohodlí,” radil mu pan sudí. Pan Hejda postavil pušku do kouta, hodil přilbu na zem, odepjal řemen a rozepjal si kabát. “Uf,” řekl. “Zatracený holomek! Pane soudce, takový případ jsem ještě neměl. Tak se podívejte.” Po těch slovech zvedl něco těžkého, zavázaného v modrém kapesníku, co prve nechal ležet u dveří, rozvázal uzlíky a vybalil kámen veliký jako lidská hlava. “Jen se na to podívejte,” opakoval důtklivě. “Co má na tom být?” ptal se pan soudce, rypaje do toho kamene tužkou. “To je bulizník, ne?” “Je, a pořádný kus,” potvrzoval pan Hejda. “Tak hlásím, pane soudce: Lysický Václav, cihlářský dělník, devatenáct let, bytem v cihelně, máte to?, praštil nebo uhodil přiloženým kamenem, váha pět kilogramů devět set čtyřicet devět gramů, Pudila Františka, statkáře, Dolní Újezd číslo 14, máte to?, do levého ramene, čímž týž utrpěl zlomení kloubu, frakturu ramenní a klíční kosti, krvácející ránu v ramenním svalu, přetržení šlachy a svalového pouzdra, máte to?” “Mám,” řekl pan soudce. “A co má na tom být tak zvláštního?” “To budete mrkat, pane soudce,” prohlásil pan Hejda důrazně. “Já vám to povím po

pořádku. Teda jsou tomu tři dny, co si pro mne poslal ten Pudil. Vy ho znáte, pane okresní.” “Znám,” pravil soudce. “Měli jsme ho tu jednou skrz lichvu a jednou – hm –” “To bylo za příčinou ferbla. Teda ten Pudil to je. Víte, on má třešňový sad až k řece; ona se tam Sázava kroutí, a proto je tam širší než jinde. Teda ten Pudil si pro mne ráno poslal, že se mu něco stalo. Já ho najdu v posteli, jak heká a nadává. Tak prý šel včera večer na sad podívat se na vajsle, a tam vám nachytl na stromě nějakého kluka, jak si cpal do kapes třešně. Víte, on je ten Pudil trochu rabiát; tak on si odepjal řemen, stáhl kluka za nohu ze stromu a řeže do něho řemenem. A vtom na něj někdo z druhého břehu volá: Pudile, nechte toho kluka! On ten Pudil trochu špatně vidí, já myslím, že to je od toho pití; zmerčil jenom, že na druhém břehu někdo stojí a kouká na něj. Proto jen pro jistotu řekl: Co ti je po tom, lumpe, a řezal do kluka tím víc. Pudile, zařval ten člověk na druhém břehu, pusťte toho kluka, jo? Pudil si myslel, co ty mně můžeš udělat, a proto jen křikl: Vlez mně někam, ty troubo! Jen to řek, a už ležel na zemi se strašnou bolestí v levém rameni; a ten člověk na druhém břehu povídal: Já ti dám, ty mamlase statecká! Poslouchejte, oni toho Pudila museli odnést, ani vstát nemohl; a vedle něho ležel tenhle kámen. Ještě v noci jeli pro doktora; doktor chtěl Pudila odvézt do špitálu, protože má všechny kosti na maděru; prý mu ta levačka zůstane chromá. Jenže ten Pudil teď o žních do špitálu nechce. Teda ráno si pro mne poslal, že toho prašivku mizerného, toho vola, co mu to udělal, musím aretýrovat. No dobrá.